

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 81

гр. София , 20.01.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН в закрито заседание на двадесети януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Владимир Астарджиев

Членове: Величка Цанова
Виолета Магдалинчева

като разглежда докладваното от Владимир Астарджиев Въззивно частно наказателно дело № 20211000600056 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.440, ал.2 от НПК вр. глава XXII от НПК.

С определение от 07.01.2021г. по НЧД №4635/2020г. по описа на СГС, НО, 13 състав съдът е оставил без уважение искането на лишения от свобода А. Е. С. за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на остатъка от наказанието „лишаване от свобода”, наложено му по НОХД №10441/2020г. по описа на СРС, НО, 104 състав, с определение от 09.09.2020г.

Срещу определението в законоустановения срок е постъпила жалба от упълномощения защитник на осъдения А. Е. С. - адв.Б. Х., с която се иска отмяна на определението на първата инстанция и уважаване на молбата на осъденото лице за условно предсрочно освобождаване. Твърди се, че определението на съда е незаконосъобразно и неправилно. Излагат се доводи срещу становището на затворническата администрация и безкритичното му възприемане от първоинстанционния съд.

Софийски апелативен съд, след като обсъди доводите в жалбата и след като в съответствие с чл.345 НПК провери изцяло правилността на

атакуваното определение, **констатира**, че същото трябва да бъде потвърдено поради следните съображения:

Определението на първата инстанция е допустимо съобразно чл.440, ал.1 НПК.

В мотивите си първоинстанционният съд е направил разбор на предпоставките по чл.70 НК и по чл.439а НПК, като крайният извод на съда е правилен.

Действително в жалбата основателно се посочва, че мотивите на определението на първата инстанция в голямата си част представляват възпроизвеждане на доклада на ИДСВ Г. Г., който не е подложен на коментар от съда, но все пак първоинстанционният съдия е посочил някои причини, поради които не е приложил института на условното предсрочно освобождаване по отношение на лишения от свобода С..

В изпълнение на правомощията си по чл.345 НПК, при направен собствен доказателствен анализ, настоящият съдебен състав намира следното:

Липсват предпоставките на чл.70, ал.1 НК за условно предсрочно освобождаване на лишения от свобода А. Е. С. от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание лишаване от свобода.

Поведението на лишения от свобода в затвора не се отличава с изискваната от посочения законов текст изключителност и той не е дал никакви доказателства за своето поправяне, които да позволят прилагането на института на условното предсрочно освобождаване.

А. Е. С. е бил осъден на девет месеца лишаване от свобода при първоначален строг режим за извършено при условията на специален рецидив престъпление по чл.343б, ал.4 вр. ал.3 НК с определение по НОХД №10441/2020г. по описа на СРС, НО, 104 състав от 09.09.2020г., влязло в сила на същата дата.

Осъденият С. преди тази присъда е изтърпявал наказания лишаване от свобода за различни престъпления - по чл.354а, ал.1 НК, по чл.354а, ал.5 НК, по чл.206, ал.1 НК, по чл.343б, ал.3 НК и по чл.297, ал.1 НК.

Настоящият му пореден престой в местата за лишаване от свобода не разкрива никакви положителни промени в неговото поведение - рискът от рецидив продължава да е в горните граници на средния размер - 75 точки и не е променен, осъденият не е награждаван, не работи, не се включва в курсове за квалификация.

Липсват данни за твърдените здравословни проблеми и за твърдения отказ на затворническата администрация да осигури работа на осъдения С., но дори тези обстоятелства да са били налице, това отново не може да мотивира прилагането на института на условното предсрочно освобождаване.

На осъдения С. и на неговата защита трябва да се посочи, че институтът на условното предсрочно освобождаване предполага лишението от свобода със своето поведение да е показал и доказал своето поправяне в затворническата среда, като осъденият трябва да е положил достатъчно активни и продължителни усилия в тази насока, доколкото условното предсрочно освобождаване е изключение от общия принцип, че наложените наказания трябва да се изтърпят напълно, за да се постигнат целите на наказателната репресия, установени в закона.

Липсата на всякакви доказателства, че осъденият А. Е. С. се е поправил и превъзпитал, неговата неспособност да осъзнае напълно своята отговорност за извършеното от него престъпление, редицивиращата престъпна дейност - всичко посочено не позволява да се приложи институтът на условното предсрочно освобождаване. Постигането на целите на наказанието по чл.36 НК предполага осъденият А. Е. С. да изтърпи изцяло наложеното му минимално наказание за извършеното престъпление.

С оглед изложените съображения определението на СГС трябва да бъде потвърдено в неговия резултат, а жалбата срещу него се явява неоснователна.

Водим от горното и на основание чл.440, ал.2 от НПК вр. чл.345, ал.3 вр. ал.2 НПК, **Софийски апелативен съд, 6 състав**

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определението от 07.01.2021г., постановено по НЧД №4635/2020г. по описа на СГС, НО, 13 състав, с което е оставено без уважение искането на лишения от свобода А. Е. С. за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на остатъка от наказанието „лишаване от свобода“, определено му по НОХД №10441/2020г. по описа на СРС, НО, 104 състав с определение от 09.09.2020г., в сила от същата дата.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на осъденото лице, неговия защитник и на ръководството на Затвора-гр.София за сведение и изпълнение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____